

Dentikkeli

Talvipainos 2023

SISÄLLYSLUETTELO

- 3 Päätoimittajan terveiset
- 4 Tulevan päätoimittajan terveiset
- 5 Cursus Illustratuksen terveiset
- 7 Cursus Ardentiksen terveiset
- 8 Cursus Liberatuksen terveiset
- 10 Cursus Regiuksen terveiset
- 11 Cursus Supersumin terveiset
- 12 Cursus Gloriosuksen terveiset
- 13 Puheenjohtajan tervehdy
- 15 Muisteloita Dentikkelin historiasta
- 17 KuoLon Korahdus
- 18 Panopojat
- 24 Fuksien isännän tervehdys
- 26 Miron kahvisaaga
- 27 Alumnin terveiset
- 30 Hammasopiskelua silloin (iki)vanhaan

Dentikkeli Talvipainos 2023

Päätoimittaja:

Anni Tertsunen

Kansikuva:

Anni Tertsunen

Mainokset:

Anni Tertsunen

Taitto:

Anni Tertsunen

Paino:

Lehtisepät Oy

Julkaisu:

Cursus Ardentis

Oikoluku:

Minja Tuomivaara

Päätoimittajan terkut

Taas on tullut aika julkaista syksyn kuuminta hottia eli Dentikkeli! Ja samalla myös itselleni viimeinen päätoimitettava painos, sillä vuodenvaihteen jälkeen ohjat ottaakin uusi päätoimittajamme Minja (tähän raikuvat aplodit). Mutta älköötten huoliko, sisältö pysyy varmasti yhtä hyvänä jatkossakin, jossei jopa parempana.

Ja niin se on vaan taas todettava, että johan se joululoma siellä nurkan takana kuikuilee, vaikka tuntuu, että kesälomalta palattiin vasta kaksi viikkoa sitten. Meillä kakkosilla syksy alkoi vauhdilla, kun käyntiin pyörähti syksyn isoin kurssi ja oli aika ottaa vastaa meidän uudet upeat fuksit! Syksyn olisi toki voinut aloittaa ahkerasti opiskellen mutta sen sijaan jo tutuksi tulleeeseen tapaan sitä löysi itsensä HERMOja raastavan viimeisen viikon paniikkipänttäyksen keskeltä. Tila on varmastikin krooninen, joten minkäs teet. Mutta onhan syksyyn sisältynyt myös sitä mitä varten tänne tultiinkin, nimittäin oman alan juttuja. Nyt osataankin pestä ne kädet ihan sen oikean kaavan mukaan. Ja tottakai käyntiin on pyörähtänyt myös monen kauan odottama avustaminen klinikalla!

Pääosin syksy onkin ollut kiireistä ja kalenteri pitänyt hengissä (ja järjissä), kun päivät täyttyvät niin opiskeluista, töistä kuin ainejärjestöhommistakin. Vaan eipä sitä ole unohdettu myöskään vapaa-aikaa ja nauruntäyteisiä iltoja kaveriporukassa. Ja olihan tuossa Dentine upeat 50v-vuosijuhlatkin, iso kiitos niistä koko tiimille!

Tämän syksyn dentikkeli noudattaa pitkälti samoja tapoja kuin edellisvuosinakin mutta sisältää kuitenkin hömpsäyksen 50v-juhlatunnelmaa. Lehteen on saatu sisältöä Dentine alkutaipaleen opiskelijalta sekä tietystikin tämän lehden alkuun saattaneelta ensimmäiseltä päätoimittajalta! Lehden myötä pääsettekkin siis perinteisten kurssikuulumisten lisäksi sukeltamaan menneisyyteen. Ja tottahan toki ongittiin teksti myös alumnilta, joten voitte lukea mikä ehkä teitän lähitulevaisuudessa tulee odottamaan. Lisäksi lehdestä löydätte kirjoituksen kahvista sekä jo perinteeksi muodostuneen Panopoikien palstan.

Tähän vielä kiitokset kaikille lehteen tekstejä kirjoittaneille sekä iso kiitos myös Minjalle, joka on innolla lähtenyt mukaan Dentikkelin luomiseen! On ollut ilo saada valaista denttareiden päiviä näillä lehdillä, ehkäpä vielä joku vuosi palaan teksteineni näille sivuille. Lukuintoa ja tsemppiä vielä viimeisiin syksyn rutistuksiin!

Terkuin

Anni Tertsunen, HL2

Päätoimittaja 2023

Yritys- ja mainosvastaava 2023-2024

Tulevan päätoimittajan terkut

Moikka rakkaat denttarit ja kiitos teille kuluneesta syksystä! Vielä elokuussa karusta etelästä (Lahesta) muuttaessani en olisi osannut kuvitella fuksipalleroisena kokemaani savolaisen avosylistä vastaanottoa, ainakaan sen todellisessa mittakaavassa. Lyhyessä ajassa olen saanut ystäviä jokaiselta vuosikurssilta ja tehnyt tuttavuutta myös alumniensa kanssa, aina tuntien oloni merkittäväksi muiden joukossa – on tää Dentinan yhteishenki vaan niin mahtava!

Lempiasiani tässä yhteisössä on ehdottomasti kaikkien valmius ohjata ja auttaa muita. Ihanat tuutorit ja toverit olivat tästä minulle ensimmäinen konkreettinen esimerkki, mutta syksyn mittaan myös minulle ennestään tuntemattomat denttarit ovat ohjanneet opintojen ja rentoutumisen suhteen. Erilaisten vastuutehtävien suhteen kynnys avun pyytämiseksi on ollut hyvin pieni, mikä on vaikuttanut positiivisesti omaan jaksamiseen, ja uskon monen muunkin allekirjoittavan tämän. Annille iso kiitos siitä, että olen vielä tämän painoksen työstövaiheessa saanut keskittyä haalimaan arvokasta tietoa Dentikkelin luomistyöstä ensi vuotta varten, kun hän on hoitanut kaiken muun.

Fuksivuodelleni osuneet, upeasti järjestetyt Dentinan 50-vuotisjuhlat ovat kruunanneet tämän syksyn kaiken muun mahtavan ohjelman jälkeen, ja tulen varmasti muistamaan niitä vielä pitkälle valmistumisenkin jälkeen. Onnea 50-vuotiaalle Dentialle!

Rauhallista joulun aikaa ja mitä parhainta vuotta 2024!

Terveisin

Minja Tuomivaara, HL1, Cursus Illustratuksen varaemäntä

Dentikkelin päätoimittaja 2024

Ps. Tässä teille mun lemppari herkkuresepti tyhjää loppusivua koristamaan.

<i>helppo ja nopea</i> MUTAKAKKU		
AINESOSAT	OHJEET	VINKKI
4 munaa	1. Sulata margariini ja suklaa yhdessä.	Kakusta saa
200 g (maito)suklaata	2. Sekoita kaikki ainekset keskenään,	vegaanisen
150 g margariinia	kun margariini-suklaaseos on	korvaamalla munat
2,5 dl sokeria	jäähtynyt.	kasvipohjaisella
1,5 dl vehnäjauhoja	3. Kaada taikina pyöreään vuokaan	jogurtilla ja
1 tl leivinjauhetta	(halkaisija noin 26 cm).	käyttämällä vegaanista
ripaus suolaa	4. Paista 200-asteisen uunin alatasolla	suklaata.
1/2 dl kaakaojauhetta	15-30 minuuttia, riippuen kuinka	
	mutaista kakkua haluat.	
	5. Kaku "hyttyy" vielä jäähtyessään,	
	mutta on hyvää myös uumituoreena.	

Cursus Illustratuksen tervehdys

Hiiohoi halojatapäivää!

Fuksisyksy alkaa olla ehtoon puolella, ja voi minkälaista meininkiä tähän ajanjaksoon onkaan mahtunut! On ollut starttibilettä, toogia, fuksisitsiä ja oikein jopa yksi Malagan reissukin! Onhan sitä tullut opiskeltuakin, SORATO on jo selätetty ja TULE odottaa vuoroansa. Saimme poikkeuksellisesti ensimmäisen kosketuksen hammaslääkärin työhön jo ensimmäisenä vuonna, kun pääsimme tutustumaan opetuslinikkaan ja leikkimään hammaslääkärinä paikka-aineiden kovettamisen ja matriisinauhojen merkeissä. Ei saa tietenkään unohtaa tärkeintä eli käsienpesukoulutusta! On helppo arvata, että klinikkapäivä oli suurimmalle osalle paras koulupäivä tähän mennessä ja nyt jäädään sormet syyhyten odottelemaan käytännön harjoittelua.

Uskallamme varmasti koko ensimmäisen vuosikurssin puolesta sanoa, että Kuopio on kohdellut hyvin ja että meillä on varmuudella Suomen upein kampusmiljö.

Kulunut syksy on varmasti ollut monelle suuri muutos. Moni fukseista on ensimmäistä kertaa elämässään muuttanut omaan kotiin, ja kyllähän uuden opinahjon aloittaminen on aina jännittävä kokemus. Kaikesta kuitenkin ollaan selvitty, ja nyt meillä on jo loistava ja tiivis porukka kasassa. On ollut hienoa nähdä, kuinka kaikki vuosikurssit mahtuvat yhdessä tuumin hengaillemaan fukseillekin jo rakkaaksi muodostuneessa ainejärjestöhuoneessa, Denalassa. On jopa yllättävää, miten tehokkaasti fuksit ovat vallanneet tilan ja itsekin päädyin lopulta kahvinkeitäjän paikalta suoraan Denalan emännäksi jo ensimmäisenä vuonna. Tie denttareiden sydämeen käynee kahvin kautta!

On annettava iso kiitos kaikille tuutoreille, tovereille ja muille ylempien vuosikurssien opiskelijoille, jotka ovat ottaneet meidät fuksit avosylin vastaan tähän mahtavaan yhteisöön! Terkuin,

Anton Saranen & Aleksi Syrjänen HL1

KAIKKEA SUUNTERVEYTEEN

-
- laiteratkaisut
 - ohjelmistot
 - tarveaineet ja materiaalit
 - materiaalien hallinta
 - vastaanoton suunnittelu-
palvelu
 - laitteiden huolto ja ylläpito

Löydät kaiken
verkkokaupastamme

plandent.fi

Plandent

Asentajankatu 6, 00880 Helsinki
020 7795 200 | plandent.fi

Cursus Ardentiksen kuulumiset

Toisen opiskeluvuoden alku on ollut täynnä vauhtia ja viiskettä. Syksy lähti railakkaasti käyntiin fuksien tapaamisella ja tanssikuvioiden hiomisella. Uusien denttareiden kanssa ollaan tuutoreiden ja tovereiden voimin muun muassa toogailtu, sitsailtu ja selvitty jouluiselta fuksimökiltä. Tätä kirjoittaessa Hammaslääkäripäivät on jo taputeltu, ja vielä horisontissa hämmöttävät pikkujoulut ja seminaarimatka. Tenttejäkin taitaa vissiin olla vielä muutama.

Opiskelut starttasivat Hermo-kurssin merkeissä, ja pimenevät syysillat kuluivatkin aivohermoja pöntäten. Monelle mielenkiintoisinta on varmasti ollut PAF2:n ja PROPE:n harkat, joissa olemme päässeet uppoutumaan astetta syvemmälle oman alan juttuun. Taustalla on myös pyörinyt kohta jo lähes koko syyslukukauden ajan kestänyt ruotsin kurssi, joka on aiheuttanut monelle ardentislaiselle harmaita hiuksia. Cantsun käytävillä kaikuvat valitukset välitentistä, eikä yhteisiltä hajoiluhetkiltä suullisten esitysten tekemisestä olla välttytty.

Mikäli kauhutarinoin on uskomista, ensi kevät tulee olemaan vielä intensiivisempi. Pian pääsemme myös avustamaan kandeja klinikassa, ja ollaan ennen kaikkea valmistauduttu Palapelien vastuun siirtymiseen meille. Eihän sitä meinaisi uskoa, että kohta preklinikkaa on enää vain ¼ jäljellä, ja innolla odotammekin mitä kevät tuo tullessaan.

Karim Yaghi

HL2

Haluaisitko töitä?

Jos vastaus on kyllä, nyt olisi hyvä hetki avata suunsa. Meillä voit keskittyä olennaiseen ja rakentaa oman näköisen urapolkusi.

Lue lisää plusterveys.fi/rekrytointi

Cursus Liberatuksen kuulumiset

Kolmas vuosikurssi lähti käyntiin vauhdilla simulaatio-opetuksessa heti elokuusta alkaen ja poraamisen tuntuun ollaan päästy hyvin noin 500 karion harkan aikana. Ensimmäiset potilaat otettiin vastaan marraskuun puolessa välissä ja tunnelma ensimmäisten hoitokertojen jälkeen on ollut kollektiivinen hämmennys siitä, miten erilaiselta oikeat ientaskut tuntuvat Kallen irtoileviin ja kumisiin ikeniin verrattuna. Ensimmäisen tarkastuskäynnin jälkeen keskimääräinen hoitokertomuksen kirjoittamiseen käytetty aika oli kurssin kesken noin kuusi tuntia. Epätoivo ja kylmä hiki nostivat päätään myös, kun piti yrittää selvittää miten ptg-lähetä tehdään ja myös opettajan avustuksella ne menivät yleensä väärin tai vähintään väärään paikkaan. Kurssin yhteishenkeä ollaan koeteltu myös Palapeli-bileiden järjestämisen sekä kandijuhlien jatkopaikan koordinoimisen kanssa.

Tenttejä on noin joka toinen päivä ja energiajuomia kuluu luennoilla niin paljon, että tyhjillä tölkeillä saataisiin varmaan rahoitettua koko kandijuhla. Vanhemmat vuosikurssit maalaavat kuvaa siitä, miten rankkaa sitä vasta tulee olemaan tulevaisuudessa, joten kurssilaisten mielenterveyden suojelemiseksi suosittelen välttelemään väsymyksestä valittamista vanhempien opiskelijoiden kuullen.

Kaikesta ollaan siitä huolimatta selvitty ja yleinen ilmapiiri tässä vaiheessa syksyä on uupunut, mutta innostunut tulevasta. Vuodenvaihteen hämmöittäessä jo edessä päin voidaan onneksi todeta, että ens kuussa loma.

VAALI
ERGONOMIAASI
ALUSTA ASTI
– KEVYESTI

merident
TÄRKEIMMÄT TYÖVÄLINEESI

019-325 447 | www.merident.fi

Cursus Regiuksen kuulumiset

No hei vain denttarikansa! Mitäs meille kuninkaallisille näin neljäntenä vuonna kuuluu?

Kyllä opiskelu klinikassa on vaan niin mukavata, vaikka potilasaikojen sumpliminen rajallisille klinikkavuoroille ja opeaikojen vähyys ja vastuun jatkuva lisääntyminen ja suoritteiden riittävä saanti ja potilaiden perumiset ja syvärit ja ryhmätyöt ja ergonomia ja univaje ja pari muuta pikkua pikkua juttua vähän saattavat stressata niin kyllä myö vaan hienosti pärjätään.

Paljon on muutamassa kuukaudessa nelosen aikana muuttunut verrattuna siihen mitä itse kukin viime keväänä aloitti pikkukandina. Parodontologinen hoito on jo suorastaan vapaapäivä ja kyllä sen paikankin itse kukin onnistuu tekemään hieman vaikeammissakin tapauksissa (ellei tilanne ole ihan toivoton). Hampaan poistot, juurihoidot ja pian protetiikkakin hivuttautuvat arkeemme. Kohta ei ole enää mitään, mitä voisi siirtää ”kokeneemmalle kandille”, vaan hommat tulisi pystyä hoitamaan aina itse.

Kandikesä onkin jo kuuma sana ja kovasti niitä haluttuja kuntalupia pyritään saamaan tulevan kevään aikana. Verkostoitumista alan isoihin jehuihin tapahtuu kovaan tahtiin ja jos nyt edes yhden juurihoidon saisi tämän vuoden aikana tehtyä niin ehkä siellä kentällä jotenkin selviäisi sitten.

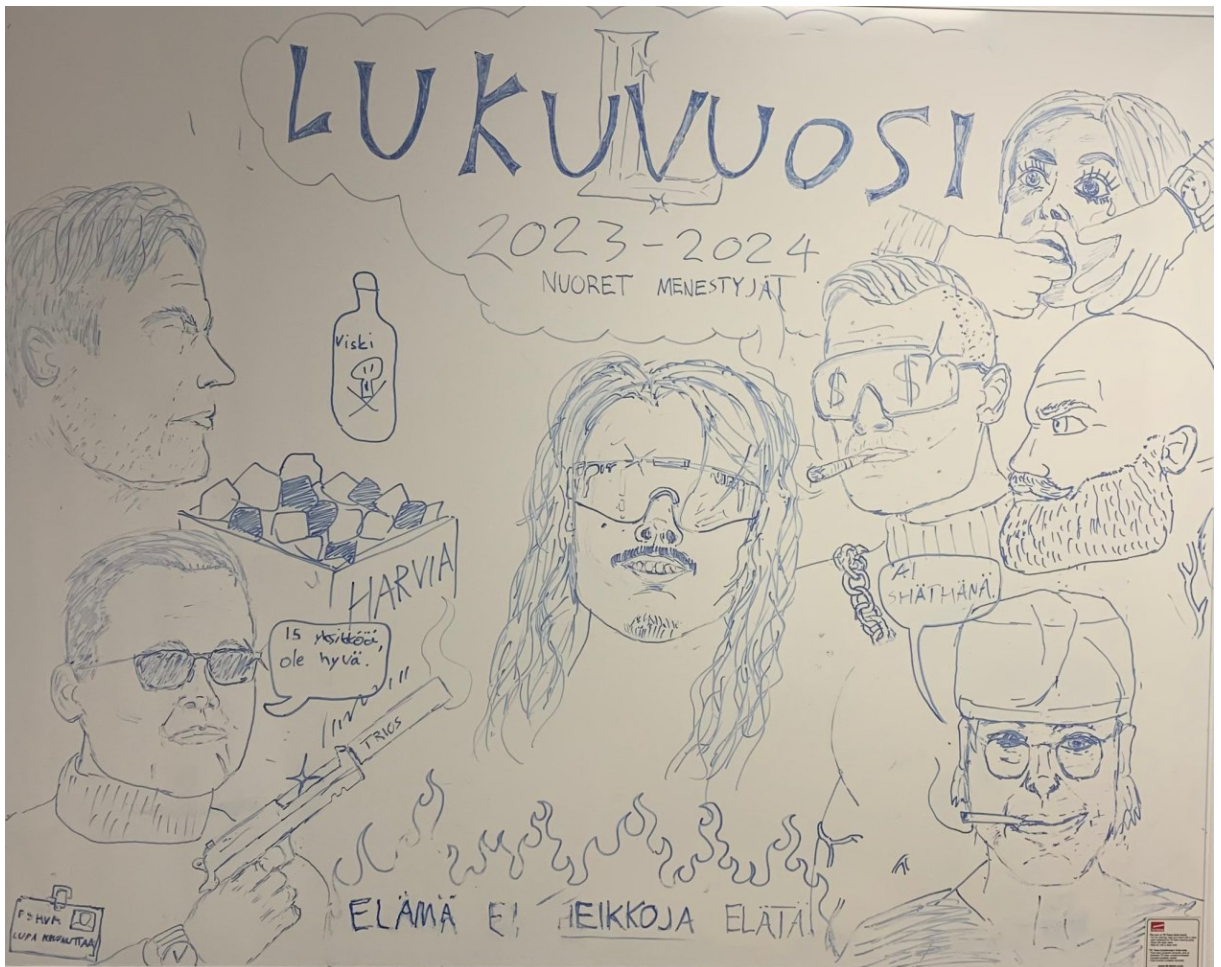
Välillä voi tuntua, että opiskelijaelämälle on vapaa-ajalla annettu jo jäähyväiset mutta ei hätää. Kyllä vuosikurssimme pyrkii edustamaan edelleen suurimmissa tapahtumissa ja silloin mennään sit kovaa!

Tässä yhden ihmisen näkemys aiheesta olkaa hyvät.

-Elias Huuhka HL4

Cursus Supersumin kuulumiset

Cursus Gloriosuksen kuulumiset

Töissä on kivaa! :)

On mukavaa kun löytyy hyvä työyhteisö, jossa voi keskittyä kokemattomana kandina ihan vaan työhön. Hyvän hengen ylläpitäminen on tärkeää ja kahvipöytään on syytä välillä tuoda herkkuja kiireisiin päiviin välipalaksi, jos kandin yllättävä juurihoito sattuu pilaamaan aikataulun. Hoitajien pitää antaa syödä! ;) Avoin keskustelukulttuuri on myös oleellinen osa kollegiaalisuutta: asiat puhutaan sen kanssa ketä asia koskee. Työparin kanssa ollaan pitkiä aikoja saman neliön sisällä, joten keskustelutaitoja pääsee siinä hiomaan. :) Parasta kun hoitajan kanssa huumorin kukka kukkii! <3

Olkaahan nappuset kollegiaalisia ja tsemppiä kevääseen! :)

Yt

C. Gloriosuksen emäntä

Kati Vilkki

ELÄMÄ TEHTÄVÄNÄ

Olemme jatkuvasti läsnä ihmisten suurissa ja pienissä käännteissä. Kipeissä, yllättävissä, kuluttavissa, onnellisissa. Kukin eri tavoin.

Yksi asia kuitenkin yhdistää meitä kaikkia – meillä on elämä tehtävänä. Jos tunnet samoin, tule meille töihin.

mehilainen.fi/laakariksi

Julia, hammaslääkäri
Hammas Mehiläinen Espoo

Puheenjohtajan tervehdys

50-vuotisen Dentinen pahiksen tervehdys

Puheenjohtaja, puhis, pahis... mitä näitä nyt on, rakkaalla lapsella monta nimeä. Pahuuksia en valitettavasti tälle vuodelle ole oikein ehtinyt järjestämään, mutta kaikkea muuta on tullut tehtyä.

Vuosi on ollut tapahtumarikas niin Dentialle kuin itsellekin.

Miten Dentialla menee?

Toiminta on pysynyt eheänä, mutta sitä on myös kehitetty paljon eteenpäin. Vuosi aloitettiin sillä, että uudistimme Dentinen yritys yhteistyö kuvioita ja lanseerasimme Dentialle mediakortin. Näin vuoden loppupuolella voimme todeta uudistuksen olleen oikein onnistunut ja pyrimme jatkossa käyttämään

uutta mallia ja kehittämään siitä entistä paremman. Lisäksi Dentinen some on ottanut huiman harppauksen etäpäin ja siitä saammekin kiittää mahtavaa somevastaavaamme ja hänen tiimiään. Aivan huippua! Eipäs myöskään unohdeta sääntöpäivityksiä, joita teimme sääntöihin, ohjesääntöön ja merkkiohjesääntöön, eli käytönnössä kaikkiin säännöstöihimme. (ps. toivottavasti ei ihan heti samaa settiä tarvitse tehdä uudelleen, huh). Tapahtumissa Dentinen vastaavat ovat puolestaan ottaneet upeasti koppia ja kehittäneet osaa tapahtumista.

Syksyllä otimme käyttöön hallituksen laatiman oppaan yhdenvertaiseen ja turvalliseen toimintaan, jonka myötä Dentialla on sekä yleinen että tapahtumakohtaiset häirintäyhdyshenkilöt. Ensimmäistä kertaa myös Dentina päätti ottaa pääsymaksua starttibileistä, mikä edistää sitä, että Dentinen talous on entistä vakavaraisempi. Juhlavuoden kunniaksi vuosijuhlammekin olivat suuremmat, mihin on totuttu ja sillis järjestettiin ensimmäistä kertaa. Juhlat olivat ihanat ja ei voi muuta toivoa kuin että henki pöhisee vielä 50-vuoden kuluttua niin pääsee juhlistamaan Dentinen 100-vuotista taivalta. Ken tietää, mitä silloin on luvassa.

Iso kiitos kuluneesta juhluvudesta kaikille mukana ainejärjestön toiminnassa olleille. Pienikin teko Dentinen toiminnan eteen on tärkeää, muistakaa jokainen se!

Loppuyhteenvetona sanoisin, että vuosi on ollut erittäin mainio Dentialle ja kuten vuosijuhlapuheessani totesin: "Maailma muuttuu ja niin Dentinekin."

Kuvan ottanut Otto Laine

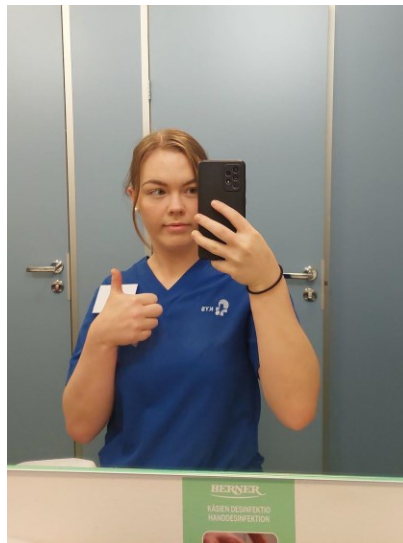
Miten pahiksella pöhisee?

Mainiosti. Pientä kaamosväsymystä on havaittavissa ja uni maistuu tällä hetkellä erittäin hyvin. Kevään hullunmyllystä selvittyä voin todeta, että ei tämä syksy sen helpompaa ole ollut. Olihan minunkin aika viimein siirtyä preklinikasta klinikkaan. Hirmuisesti on tullut kaikkea uutta ja nopealla tahdilla. Tuntuu siltä, että vauhti vain kiihtyy kiihtymistään ja on vain koitettava pysyä mukana.

Oman jaksamisen kuuntelu onkin ollut erittäin tärkeää, mikä on mahdollistanut sen, että vielä riittää energiaa yllättävän hyvin. Muistakaa kaikki huolehtia myös teidän omasta jaksamisestanne <3. Eipä sen kummempaa pahikselle. Palaillaan taas seuraavassa Dentikkelissä ;).

Jeejee rentoa ja kivaa
menoa hammaslääkäripäivillä.

Naama vakavana
oikeisiin töihin mennessä

Muisteloita Dentikkelin historiasta

Dentinan oma lehti, Dentikkeli, puhallettiin käyntiin keväällä 1976. Idean saimme Helsingin kandiseuran Organon Dentale-lehdestä, joskaan emme aluksi saavuttaneet sisällöllisesti samaa tasoa pienempien resurssien sekä aloittelijoista koostuvan toimituskunnan vuoksi. Opiskeluunkin täytyi löytyä aikaa riittävästi, mutta jostain oli kuitenkin aloitettava.

Aluksi, vuodesta 1973 alkaen, jolloin hammaslääkärikoulutus alkoi Kuopiossa, informaatiokanavana toimivat ilmoitustaulut. Kun saimme pioneerikursсилаisten lisäksi uusia denttareita mukaan, tarvittiin tehokkaampi kanava viestittää opiskelijoiden omia asioita. Parhaiten se oli mahdollista oman lehden välityksellä. Voidaankin sanoa Dentikkelin pohjan syntyneen juuri noina vuosina.

Alkeellisesta infrastruktuurista huolimatta lehden ensimmäinen toimituskunta pani tuulemaan. Toimituskunnassa oli edustaja kultakin silloiselta vuosikursсилta: Erja Puustjärvi ja Arja Kullaa pioneerikursсилta (tuolloin 3. vuosikurssi), Markku Mikkonen (2. vsk) ja Maarit Koskinen (1. vsk). Lehden nimeksi tuli aluksi yksinkertaisesti Dentinan lehti. Nimikilpailun voitokkaan nimen, Dentikkelin, keksi silloinen 4. kurssilainen Hellevi Solja (nyk. Konki).

Lehden ensimmäisten numeroiden toimittaminen ja julkaiseminen oli haasteellista tuohon aikaan, koska käytössä ei ollut tekstinkäsittelylaitteita eikä kännyköitä puhumattakaan tietokoneista, Googlesta, Instagramista, TikTokista jne. Artikkelit kirjoitettiin yksisormitekniikalla kirjoituskoneella ja mahdollisten kirjoitusvirheiden korjaus oli työlästä – koko tekstiliuska täytyi kirjoittaa uudelleen tai hyväksyä hieman suttuiselta näyttävä ulkoasu. Onneksi opiskelijoista löytyi piirustustaitoisia, joten saimme elävöitettyä tekstiä piirretyin kuvin. Myös mainostajien hankkiminen, mikä turvasi lehden taloudellisen puolen, tapahtui ”ovelta ovelle”-periaatteella. Ensimmäiset lehdet painettiin veivattavaa monistuskonetta käyttäen. Neljänneistä numerosta alkaen saatiin käyttöön uusinta tekniikkaa, koska korkeakoulu oli saanut uudet offsetpainokoneet.

Selatessani vanhoja lehtiä huomasin, että lehti on tarjonnut opiskelijoille ainutlaatuisen alustan jakaa kuvia tapahtumista ja kirjoittaa omia mielipiteitä. Vuosien mittaan Dentikkelin ydinolemus on pysynyt varsin muuttumattomana, ollen asiallista, silti unohtamatta huumoria. Opinahjomme opettajaresurssien vähyys on usein näkynyt kirjoituksissa. Opetushenkilökunnan osallistuminen sisällön tuottamiseen on ollut merkittävä; uusien hammaslääketieteen tohtoreitten ja eläkkeelle jäävien haastatteluja sekä tutkimusten esittelyä – ”mitä yksikössämme tutkitaan”. Tämä yhteistyö on ollut tärkeää opettajien ja opiskelijoiden yhteishengen kohottaja, olemmehan samaa denttari-perhettä.

Lehdessä on julkaistu kiinnostavia seminaariesityksiä ja puolitieteellisiä artikkeleita prosentteineen ja taulukoineen. Nämä pienimuotoiset ”tiedeartikkelit” ovat tärkeää jakaa muille kollegoille. Dentikkeli on kuvannut monenlaisia historiallisia hetkiä, kuten Savilahden uuden klinikan avajaiset 1978 sekä vuonna 1990 Kuopiossa pidetyn kansainvälisen suukirurgiasymposiumin, jonka järjestelytoimikunnan opiskelijajäsenet olivat tärkeässä osassa tapahtuman onnistumisessa.

Ihmiselle on välttämätöntä tuntea oma historiansa. Siksi teidän nuorten kollegoiden on hyvä tuntea oman aineyhdistyksenne historia. Onhan opiskelijatoiminta läheisesti yhteydessä itse opiskeluun ja osallistuminen oman alan yhdistystoimintaan luo osaltaan hammaslääkäri-identiteettiä. Lehden toimittaminen on yksi tärkeä ja olennainen osa aineyhdistyksen toimintaa. Vanhoissa lehdissä on luettavana aineyhdistyksemme Dentinan ja kuopiolaisen hammaslääkäriopiskelun historia.

Kulunut 50 vuotta on aikakausi, jonka myötä lähes kaikki asiat ovat ehtineet mullistua moneen kertaan. Tekninen kehitys on mennyt huimasti eteenpäin; tekstinkäsittely, digitaalinen valokuvaus, kuvankäsittely ja painotekniikka sekä materiaalin saanti rajattomasti. Se on näkynyt myös Dentikkelin ulkoasussa eikä ole ollut vaikuttamatta myöskään itse lehden sisällön kehittymiseen. Edelleen odotan innolla lehden ensimmäistä nettiversiota. Kuitenkin nähtäväksi jää, korvaavatko nykyiset digitaalisen median viestintäsovellukset lehden paperisen version. Dentikkeli paperiversiona toimii edelleen yhtenä denttareita yhdistävänä linkkinä. Toivottavasti tulevaisuudessakin löytyy aktiivista porukkaa jatkamaan tätä perinnettä, oman lehden julkaisua.

Terveisin Arja Kullaa

Dentinan lehden ensimmäinen päätoimittaja

Työllisty hyvinvointialueen omaksi hammaslääkäriksi

Työmahdollisuuksia hammaslääketieteen opiskelijoille ja valmistuneille hammaslääkäreille, yli 80 toimipisteessä ympäri Suomen.

Syventävien harjoittelupaikat ja koko urapolku hammashoitajan ja -lääkärin sijaisuuksista aina virkoihin ja toimiin saakka.

Saat helposti tietoa useista toimipaikoista

www.mediapu.fi   @mediapu.fi

Juha Jäälinoja | 041 506 3300

KuoLon Korahdus

Tervehdys denttarit! Usein meidän välistä suhdetta kuvataan sisaruudeksi, jossa KuoLO on se isosisarus ja Dentina pikkusisar. Minulla taas on pikkuveli, joka on minulle todella tärkeä, mutta joskus hän saa minut raivon partaalle ilman sen kummempaa syytä. Varmasti kaikki monilapsisen perheen lapset samaistuvat tähän. Mutta mikäli Dentina on meidän ainejärjestömme pikkusisar, joka olkoon tässä tekstissä henkilökohtaisten syiden vuoksi pikkuveli, missä on tuo eripuraisuus, joka on toistaiseksi loistanut poissaolollaan? Erityisesti tästä vuodesta on kiittäminen sisarkandiseuramme upeaa, kaunista ja idearikasta puheenjohtajakaksikkoa Essiä ja Juliaa.

Kuva : Otto Laine

Vuoden kivoin denttarikokemus on vaikea valita, mutta valitaan vaikkapa Dentinan 50-vuotisvuosisjuhlat lokakuussa. Pääsihteerimme Eveliina Kuisma ja minä saimme kunnian osallistua vujuille kutsuvieraina. Ilmeisesti toinen kerta toden sanoo, sillä olimme viikkoa edeltävästi juhlistaneet omaa 51-vuotissyntymäpäiväämme samassa sijainnissa. Hyvä valinta! Täytyy sanoa, että vaikutuin teidän pienen ainejärjestönne tiivistä hengestä erityisesti teidän opiskelijoiden ja opetushenkilökunnan välillä. Toisin kuin nimeltä mainitsemattomalla emeritusprofessorilla samana iltana, meidän kuololaisten tanssijalka vaati tosin loppuillasta hieman lämmittelyä, sillä meillä ei harmillisesti ole teidän kaltaista tanssiaiskulttuuria omilla vujuillamme. Note to self!

Vuoden toinen huippukohta on ollut ehdottomasti seurata yhteisen jääkiekkjoukkueemme Eisbärenin nousua aina vain uusiin sfääreihin, viimeiseksi ilmeisesti Savon Sanomiin asti. Hyvä me!

Voimia pikkujoulukauteen,

Maija Kärkkäinen

Varapuheenjohtaja
KuoLO ry

Panopojat 3: Pikapano

18.10.

Rakas päiväkirja: tänään heräsin. Syksyn sävelet soivat ja Dentikkelin henki kuiski suloisia salaisuuksia korvaan. Nimittäin deadlinen Panopoikien kolmannelle osalle! Päivänvalon rippeet viedään käsistä kuin matkakokoiset tahnat hammaslääkäripäivillä. On siis aika toivottaa tervetulleeksi Panopoikien perheen uusin artikkeli, panopuun uusi oksa, sekä kuunnella Pöyristyttävän Pojan soidinlaulua sen kaikuessa Kuopion laitamilla. Plim plom, plim, pliplipili plom, ja panopoikien kolmas kokous saapuu paikalle kuin Gandalf, ei hetkeäkään ennen kuin on melkein myöhäistä. Tähän päiväkirjaan ei ehkä eksy mitään kovin syvällistä, mutta on siinä kiiltävän kaunis pinta.

24.10.

Rakas päiväkirja: tänään pannaan. Pyöreän pöydän ritarit raahaavat ruhonsa rohkealla ratsullaan Rismalle (Prismalle). Tällä kertaa teemoina ovat kalja, tehokkuus ja olut. Vuoden verran viisaammat kostean kelin leipurimme valitsivat radakseen raviradan, eihän se ole vauhti mikä tappaa, vaan metanoli. Panopojat panevat harvoin mutta nopeasti.

Ori on kurvannut Prisman pihaan jo auringon noustessa Los Angelesissa, ja kauppakassiin eksyi tällä kertaa liisterimäinen Finlandia-olutmallas, kuivamallas, ominaispainomittari, sekä tietenkin rakkain lapsenaloittaja turbohiiva. Mielessäni viuhahtelee kuvia hirsisaunoista, siellä ennen muinoin pantiin lapset alulle ja pihalle ja lopulle. Meiltä saattaa puuttua kiuas, mutta kuumaa kamaa ja paljasta pintaa löytyy senkin edestä.

Kuva 1 muista punnita ainekset

Tiemme panoradalle ei ollutkaan mutkaton. Vesilukko uupuu, ja prisma ei niitä enää tarjoa. On koittanut yllätysseikkailun hetki: aikaraja suunnilleen jonkin verran. Tehtävänä löytää pojan hengitysestolaite. Mallaslapsi on terve, kun se ei hengitä. Lähialueella on kaksi Tokmannia, joista saatamme löytää aarteen. Ensimmäinen tarjoaa vain uusia poikia, mutta ei tänne olla tultu lasta vaihtamaan. Katkeran pettynyt saattue (Eetu) siirtyy seuraavaan kohteeseen, jossa tippa lirahtaa linssiin vesilukon muovinkimalteisessa kauneudessa. Tehtävä on suoritettu aikarajan puitteissa ja Pyöristettyjen kulmien pöydän ritarit saapuvat radalle vaihtelevin ajoin; täsmällisyys varastaa paljon aikaa.

Rakas päiväkirja: päivämäärä ei vaihtunut. Ensimmäinen taistelumme oli tavaroiden desinfiointi. Ultra Bra sanoi kerran: minä suojelen sinua kaikelta, mitä ikinä keksitkin pelätä. Ei ole sellaista bakteeria, jota minun desinfiointiaineeni ei torjuisi. Tai sinne päin.

Kaljamallas on tahmeaa tavaraa, joten käyttäen logiikkaa ja ennakoivaa ajattelua siirsimme maltaan käymisastiaan vesihauteen kautta. Kuivamallas oli puolestaan yksinkertaisempi siirtää, sillä tuollaisesta pölyävästä tavarasta saa nauttia täysin rinnoin jo sekoitusvaiheessa (köh). Kiehuvan veden turvin sekoitimme mallasainekset vierteeksi. Poikaa tankatessa iskettiin puolet turbohiivasta käynnistymään mallaspurkkiin, parikymmentä minuuttia ja sehän vaahtosi kuin Kreikan meri. Ennen hiivan lisäämistä vierteen pinnalta kaavittiin ylimääräistä vaahtoa pois kirkkaampaa ja puhtaampaa käymistä toivoen.

Kuva 2 kuivamallas pölyää

Turbohiiva lisättiin joukkoon ennen kuin se alkoi muistuttamaan pullataikinaa. Tänäpä ei tehty turbopullaa. Siitäpä inspiroitu tulevaisuutta varten, isoja juttuja tulossa. Hyvän sekoituksen jälkeen pojalle on annettu kaikki eväät hyvään mutta lyhyeen elämään, joten lainkuuliaisen panokansalaisen tavoin suljettiin poika ilmatiiviisti ja iskettiin päälle tuliterä vesilukko. Kyllä kelpaa siinä lapsen nukkua eikä tarvitse happeakaan katsella. :)

Kuva 3 älä opeta isääs panemaan

Nuku hyvin rakas lapsi, kasva isoksi ja vahvaksi. Kaikkemme teimme pojan turvallisuuden takaamiseksi, vai teimmekö? Poika oli toistaiseksi suojassa kaikilta sisäisiltä tekijöiltä, mutta entä ulkoiset tekijät? Siirryimme välittömästi piirtopöydälle. Poika täytyi siirtää nurkkaan, johon ei tule luonnonvaloa tai liikaa vetoa. Lisäksi velhomme loitsivat pojalle mikroaalloilta ja puhelinmyyjiltä suojaavan taikahatun päähän. Hatun ominaisuuksiin kuuluu muun muassa eristys, lämpösuoja ja Sony Walkman- kasettisoitin.

Panopojat katsovat työnsä kaunistaa jälkeä kuin partavaahdolla saunan oven sotkenut taapero. Pöydät pyöristyvät ja mutkat suoristetaan koska nyt ollaan pikapanolla. Kukaan ei osannutkaan odottaa, että seuraava tapaaminen oli aivan kulman takana.

Kuva 4 taikurin hattu

27.10.

Rakas päiväkirja: Löysin itseni pullon pohjalta. Nimittäin panopoikien vedenvälkeän lasipullon. Rakkaan ruskea poikamme jutteli kovaa tahtia pari päivää, jonka jälkeen päiväkodin hoitohenkilökunta ilmoitti pullopostin lainein pojan hiljenneneen tynnyriinsä. Postista riippumattomin keinoin siirsimme pullopostin viestin kulkemaan viestikyyhkysen (lokki) selässä tuulien teitä (kädet) panopoikien tykö (koulureppu). Prosessi vei aika-arviokonsultin mukaan vuorokauden. Seuraavana päivänä pöytä olikin jälleen enemmän tai vähemmän täynnä jäseniä. Hurraa!

Illan ensimmäinen agenda on selkeä: tilattiin pizzat. Joukkoon sekaantui muun muassa kinkkua, tomaattia, juustoa, kinkkua ja pizzaa. Eikä yhtään desinfiointiainetta. Ruoan saapuessa yllätyimme onnellisesti, vain yksi kolmesta pizzasta oli tehty väärin. Nälkäisimmät pojat paneutuivat lättyihinsä ja nehän katosivat kurkkuun kuin rasvattu. Tätä on selvästi tehty ennenkin. Bonuksena saatiin mitä tilattiin, eli kolmaskin pizza tuli lopulta oikeilla täytteillä ja mumilaaksossa vallitsi jälleen rauha.

Sitten asiaan. Desinfiointiaine astuu areenaan ja tyhjentää itsensä astioihin. Hana teki pullojen täytöstä helppoa, ja annettiin aineen tehdä tehtävänsä viitisen minuuttia. Desinfiointiainetta ravistellessa käytettiin haaleaa vettä, mutta siitä huolimatta paineen alla joku saattaa vaahdota suusta ja lauetta seinälle. Tyhjentäessä onkin paperi ja hana panopoikien parhaita kavereita. Puhtaat pullot kuivuvat avoimena pöydällä, hana-astia odottaa uutta satsia ja lappo todetaan unohtuneen kotiin. Kyllä tästä hyvä tulee.

Kuva 5 törkyturpien suut siivotaan saippualla

Kuva 6 Harmin paikka

Poika kannetaan ritualistisesti yhden miehen voimin pöydälle, josta sitä on tarkoitus lapata hana-astian välityksellä pulloihin. Kannen avatessani tunsin jonkin olevan vialla. Henkeni salpaantui silmiäni haravoidessa rakasta lastani. Painavat aallot paiskoivat sydäntäni vasten, kun shokki asettui kaivertamaan jälkeään sieluuni asti. Siinä hetkessä näky juurtui olemukseeni ikuisesti, löydän rauhaa enää näiden sivujen täyttämisestä.

Kansi avautui normaalisti, levittäen oluen rikasta tuoksua huoneeseen. Raon avautuessa näky penetroi panopojat tuhannen auringon voimalla, jättäen uljaat sankarimme epätoivon tyhjiöön. Mitä tapahtui? Tarvitsin tukea. Painovoima tuntui lisääntyneen jänisten nopeudella ja se tarttui kakkosnelosen pehmeydellä kaikista elimistäni, vetäen minua alaspäin. Saatoimme seistä rakkaan, julmasti raadellun poikamme ympärillä sekunteja, tunteja tai jopa joulukuisia työviikkoja. Päiväkirja viimeisenä oljenkorteni toivon saavani ymmärrystä yliluonnolliseen. Vahvempia miehiä on murtunut oman mielensä sisään. Kiroan kontrollin illuusion ironiaa. Maailma on kaaos, mutta minä olen vain herne.

Kuva 7 Nopea käymisaika jätti hiivaa pintaan

Mikään ei hohkaa nopeutta niin kuin uimahousut. Speedopojat painuivat siis orin kyytiin ja suuntasimme jälleen kohti Prismaa. Tehtävämme oli noutaa kaksi sankoa siirtääksemme olut jälkikirkastukseen. Poika jätettiin kotiin taskukellon kanssa kuin Joulutarinassa konsanaan. Jäisen järven yli ei ajettu mutta ykkösrasti nähtiin matkan varrella. Palasimmekin kotiin kauniiden kaksosten kanssa, pinkkiä runkoa korosti kauniisti valkoiset kannet ja mustat kantokahvat. Onnen tippa vuodatettiin ja palattiin asiaan. Pestyihin poikiin siirrettiin tavara, ja kaksosten tilavuus oli kerrassaan sopiva, suorastaan täydellinen. Pienet pojat siirrettiin tyhjän veljen kanssa orin kyytiin, jotta ne saataisiin parempaan paikkaan levolle ja pesulle.

1.11.

Rakas päiväkirja: Pantiin vielä kerran. Kaksoset istuivat viikon jääkaapissa lusikassa, minkä jälkeen ne siirrettiin takaisin suurempaan astiaan ilman pohjalle painunutta hiivaa. Kirkas kalja, kirkas mieli. Pojan kanssa ori kurvasi jälleen raviradalle, ja pääsimme pullottamaan poikia lopullista jälkikäymistä varten. Pääkallopaikassa odotti valmiina puhtaat pullot sekä hana-astia pullotuksen käytännöllisyyden maksimoimiseksi. Lappo todettiin jälleen unohtuneen. Desin fioimme välineiksi tällä kertaa mittalasin, suppilon sekä lusikan. Hana-astia todettiin turhaksi. Ryhdyimme usean käden voimin hommiin linjastotyönä: yksi ojensi pulloja, toinen lisäsi sokerin ja piteli, kun kolmas kaatoi olutta sisään. Neljäs kuvasi.

Kuva 8 prosessin tärkein osa on sen suorittaminen

Homma luisti ja olut valui, pikaisesti olikin hommat paketissa ja nesteet pullossa (ja lattialla). Lyhyen siivouksen jälkeen laskimme saaliiksi 18 kaunista lasta. Tiesitkö, että äitiyspakkausta voi käyttää lapsen sänkynä? nämä pojat pantiin banaanilaatikkoon. Heihei rakkaat lapset, see you.

18.11.

Vihdoin sitä päästään maistelevaan. Kyllä kelpaa talven pimeydessä avata kylmä olut.

"Joo kaljaltahan tää maistuu"

Eetu

"Positiivinen yllättäjä
hedelmällisyydellään ja raikkaudellaan.
Liekö Raviradan panimon parasta olutta;)"

Steffe

"Jolle olut uppoaa normaalisti vain
promillien ollessa toista luokkaa, tämä
poika oli yllättäjä ja upposi täysin
selvinpäin jopa santsi(e)n kanssa.
Onnistunut pehmeä makuelämys!"

Pinja

"haju mätä banaani, maku freshimpi
banaani"

Martta ja Tuike

"Tervainen tuoksahdus"

Leevi

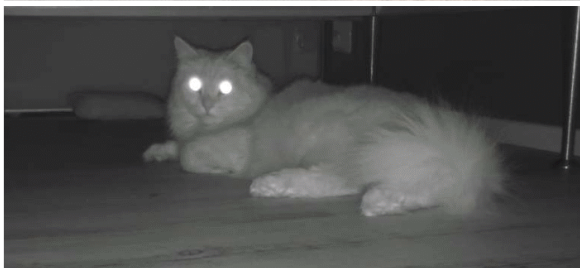

"Vaikeuksien kautta voittoon 4,5/5"

Tommi

Lisämateriaalia

Kirjoittanut Eetu, menossa mukana Steffe, Pinja, Karim, Leevi, Niko, Tommi, Nasse, Martta ja Tuike.

Fuksien Isännän tervehdys

Hyvää huomenta! Täällä soittelee Cursus Illustratuksen isäntä (en ole feikkifuksi). Itsestäni sen verta taustatietoa, että olen patologinen kuopiolainen ja kiero savolaisuus on synnyinsairauteni. Hammaspuolen hommia olen edellisessä elämässäni päässyt jo harjoittamaan, mutta toivon tekeväni tulevan viisivuotissuunnitelman päätyttyä muutakin, kuin hammasrautojen korjausta lethermaneilla, sekä irtoproteesien mallailua vainajille.

Vasta muutama kuukausi takana ja tuntuu, että oltaisiin kurssin kesken tunnettu jo vuosia. Tämä ei todellakaan ole itsestäänselvyys, minkä vuoksi tahtoisinkin kiittää aivan mahtavia tutoreita ja tovereita, jotka ovat käynnistäneet opintomme aivan huimalla tavalla! Toki tutoreiden työtä helpotti se, kuinka häikäisevää porukkaa kurssillamme on :D Kaiken kaikkiaan koko denttariväki on ollut aivan huikeaa ja LT:n puolen kanssa yhteistyö on sujunut hedelmällisesti ja hyvää pöhinää on saatu aikaan. Etenkin kun kaikille valkeni vihdoinkin mitä vesikkeli tarkoittaa.

Opiskelut ovat muuten olleet oikein maittavia, mutta olisivat saaneet enemmän ennakoida ja tehdä latinalle DNR-päätöksen ennen kuin siitä kehittyi tämä sekametelisoppa, jota TULE-kurssiksi nyt kutsutaan. Kuolleen kielen keinoelvytys ei itselle välttämättä kärkeipaikalla vapaa-ajan vietoksi, mutta jos kellään on ongelmia musculus bulbospongiosuksen palpoinnissa, niin tiedän kenet pyytää avuksi ;)

Opiskelut kestävät pienen elämän verran (aamuja niille, jotka haikailevat vielä suu- ja leukakirurgiaan). On onni onnettomuudessa, että juuri tämä kööri lähti pusertamaan tätä loputonta moottoritietä. Muutaman kuukauden perusteella meillä on tiedossa ikimuistoiset opiskelut, joita sitten tikun ohella vanhana muistellaan. Pienellä porukalla yhteishengen merkitys painottuu vielä entisestään, ja jos mitään on mielenpäällä, niin matalalla kynnyksellä kannattaa asioista puhua. Tiimipeli helpottaa jokaisen jaksamista, sillä eihän täällä tätä kukaan yksin tee. Mutta olettehan te kyllä aivan suunnattoman kivaa porukkaa, hyvillä mielin voi tämän taipaleen teidän kanssa jakaa. Bull Mentulaa lainaten: "Ei siinä voi muuta sanoa, ku hattua nostaa", laatu on korvannut siis määrän <3

Aapo Piirainen HL1

Plackers®

THE PLAQUE CONTROL EXPERT

**TEHOKAS
HAMMAVÄLIEN
PUHDISTUS,
RAIKAS OLO!**

Erittäin kestävä
SUPER TUFFLOSS®
-hammaslanka

INTEGROITU
HAMMASTIKKU
varressa

ERGONOMINEN VARSI
kierrätetystä muovista

Näin saat kupillisen taivaallisen ylivertaista juhlamokkaa!

Puhdista kahvinkeitin:

Täytä kahvinkeitimen vesitankki etikalla ja vedellä suhteessa 1:4. Käynnistä keitin ja sammuta se puolivälin kohdalla. Anna seoksen vaikuttaa tunti, sitten keitä kaksi pannullista puhdasta vettä ja pese kaikki irtoavat osat.

Oikea annostelu on avain:

Valitse korkealaatuista kahvia eri paahtoasteilta. Mittaa kahvipurut tarkasti, esimerkiksi yleinen ohje on 7g per 1dl. Muumimukia varten (2,6 dl) tarvitset 18,2g puruja ja vettä 2,6 dl.

Hanki kestosuodatin ekoteon nimissä:

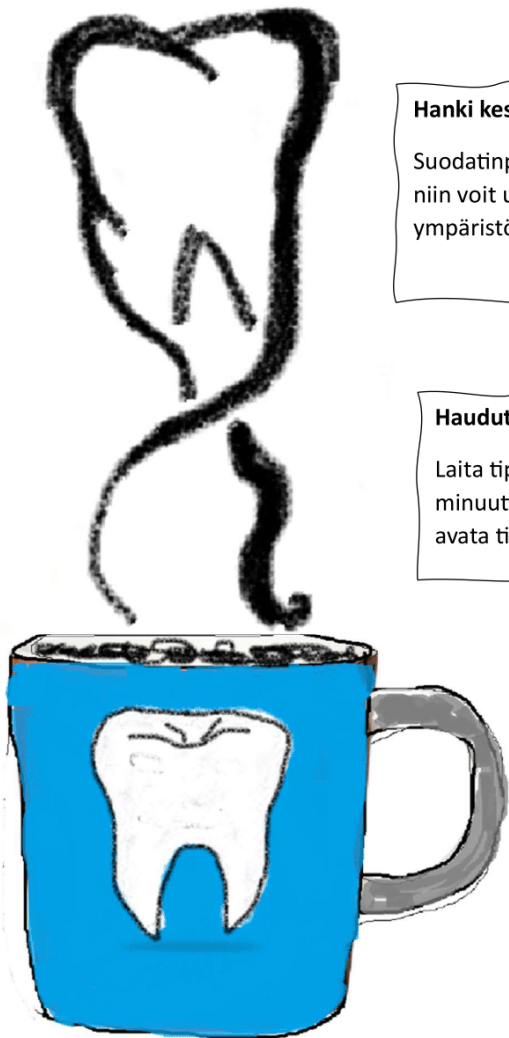
Suodatinpussien rituaalit eivät ole välttämättömiä. Hanki kestosuodatin, niin voit unohtaa suodatinpussien kasteluongelmat ja teet samalla ympäristöystävällisen valinnan!

Hauduta kahvia:

Laita tippalukko kiinni, anna kahvin hautua ja sekoita kevyesti. 5-10 minuutin hautumisen jälkeen kahvi on täydellisesti valmis. Älä unohda avata tippalukkoa!

Säästä energiaa ja lisää nautintoa:

Sammuta levypohja hautumisen alkaessa, jolloin kahvi säilyttää sopivan lämpötilan. Lisää kaurajuomaa tehdäksesi kahvista ihanan pehmeää.

Alumnin terveiset

Hei arvon denttarit!

Yliopisto-opintojen valmistumisen tavoiteaika on noin viisi ja puoli vuotta. Suurimmalla osalla hammaslääketieteen opiskelijoista opinnot valmistuvat jotakuinkin ajallaan ja maailma kutsuu tuoreita klinikoita työhön. Niin kävi minunkin kohdallani. Yliopiston jälkeenkin on havaittu olevan elämää, joskin yleensä erilaista kuin opiskeluvuosina.

Vappubileissä kavereiden suuhun kaadetut jallupullot ovat vaihtuneet tuttipulloihin. Yöunet eivät ole vähäisiä bileistä johtuen, vaan perheen pienin on taas kierinyt ja lyönyt päänsä pinnoihin, kovaäänisesti tästä vanhemmilleen ilmoittaen. Satunnaisesti yöunia häiritsevät myös työhuolet, tosin lineaarisesti vähenemässä määrin per vuosi valmistumisesta. Miten tähän tilanteeseen oikein päädyttiin? Opinnot ovat vain yksi muistoja muiden joukossa, ja elämä ennen töitä sekä perhettä tuntuu kaukaiselta.

Valmistuneen tie talvisesta Pohjois-Savosta loskaiseen etelään Pirkanmaalle on ollut mutkia täynnä. Kätsy suoritettiin Ylöjärven kaupungin terveyskeskuksessa. On käyty kokeilemassa siipiä virka-ajan ulkopuolisessa päivystyksessä yksin Seinäjoella. Matkan varrella useat itäisten kaupunkien yksityisvastaanotot ovat tulleet tutuiksi. On tehty virheitä ja on jotakin samalla opittu. Yhdistelmämuovitäytteen tekeminen on helppoa, mutta semmoisen kestämisen mahdollistaminen potilaan suussa seuraavat 20 vuotta on pirun vaikeaa. Ennustamistaitoja ei koulussa opeteta, ne opitaan vasta kentällä (kun korjaa irronneita paikkoja takuuna). Uusien materiaalien, tekniikoiden ja työtehtävien testaaminen kannattaa. Kokeilun halu antaa virtaa ja voimaa uran alkuvuosille.

Vaikka uusissa työpaikoissa on aina viehätystä, reissaamista ja uusia työpisteitä ei jaksaa loputtomiin. Ruoho on usein vihreämpää aidan toisella puolella, kunnes se oma ihannetontti löytyy. Vakiintuminen tiettyyn paikkaan on alkanut viehättää ajatuksena yhä enemmän ja aidan yli tuijottelu loppuu siinä samalla.

Kaikkein parasta on ollut löytää se oman käsityön taidonnäyte potilaan suusta useamman vuoden jälkeen, edelleen intaktina ja saumat tiiviinä. Tämän ammatin totaalinen hallitseminen on mahdottomuus ja ikuinen kehitys pitää virkeänä. Kannattaa panostaa lisäkoulutukseen uran alussa, kun ei kaikkea saa mahdutettua lisensiaatin tutkinnon opetuksiin.

Työn lisäksi suosittelen kokeilemaan kaikkea liikunnallista, josko löytyisi se juttu mikä hidastaa työstä johtuvien väistämättömien tules-vaivojen oireiluja. Itse olen innostunut kiipeilystä, missä akuutin työkyvyttömyyseläkkeen riski lienee suhteellisen suuri. Kaikkea ei tarvitse kuitenkaan

miettiä hammaslääkäriys edellä ja elämästä kannattaa nauttia. Kyllä mullakin se jallu vielä joskus virtaa, sillä kaapissa on v. 2016 vuosikertapullo, minkä suunnittelin avaavani sitten omissa 50v juhlissani.

Omien havaintojeni mukaan Kuopiossa opiskelleet hammaslääkärit pysyvät läpi uran lupsakoina ja savolaismurteen rippeet paljastuvat puheesta. Kurssin kanssa on pidetty valmistumisen jälkeen yhtä. Pidetään yhdessä denttarihenkeä yllä läpi uran. Minä ainakin pyrin osaltani siihen.

Onnea 50 vuotta täyttäneelle ainejärjestöllemme!

Y.T. HLL Kalle Karvonen, Cursus Proprius a. 2016, v. 2021

KUOPION FYSIOTERAPIA
FYSIOTERAPIA JA HIERONTA

WWW.KUOPIONFYSIOTERAPIA.FI

VARAA AIKA TÄSTÄ

**Sinä, joka toivot
tältäkin päivältä oikein
monta juurihoitoa.**

**Kesätyöhaku on
nyt auki!**

ORAL
—

Hammasopiskelua silloin (iki)vanhaan

Kari Palokas

Cursus I Kuivalainen-Kullaa 1973 – 1978

Tarinaa siitä, millaista opiskelu oli silloin, kun Hammas tuli Kuopioon.

On ollut ilo seurata nykyistä klinikkatoimintaa. Käynnissä on jo koko ajan jatkumo, jossa nuoremmat opiskelijat voivat seurata varttuneempien toimia (ja virheitäkin, joista he eivät onneksi vielä ymmärrä). Jo heti opiskelun alussa fuksit saavat nykyään selkeän otteen siitä, että he ovat hampaalaisia. Ilo on ollut myös seurata hammaslääketieteen ”hardwaren” kehittymistä (ja siinä sivussa työuralla noitua softwaren alkeellisuutta). Nyt tulee sitten odottamanne lause: ”Kyllä ennen oli ... !” Mutta, mutta: ei välttämättä paremmin. Kun lähdetään alusta, lähdetään alusta. Silloin, vuonna 1973 lähdettiin.

Kuopioonhan hammaslääketieteen opetus tuli vauhdilla, kuten koko korkeakoulu. Kun Kekkonen löi asian sinetiksi nuijan neuvottelupöytään 1966, alkoivat ensimmäiset opiskelijat täyttää opinahjoa jo syksyllä 1972. Aeka haepakkata, noin virkamiespiireissä! Seuraavana vuonna olikin sitten mahdollista täyttää hammaslääketieteen opintopaikkoja. Sekin kävi vauhdilla, kun valintakokeet olivat 31.7.–3.8. ja hyväksytyjen piti ilmoittautua ”ensi tilassa”. Opiskelu alkoi 6.9. Meitä Kuopion hammasopiskelun pioneereja aloitti opiskelunsa 30 henkilöä. Keskustukikohtana korkeakoululla oli Kasarminpuistossa oleva Asekoulu, jota kutsuttiin opiskelijoiden kesken Pitkäkouluksi, koska se ei vaikuttanut korkealta. (Kuva 1) Nykyään Puistokartano.

Kuva 1

Opiskeluajasta tulee mieleen 90-luvun TV-sarja ”Nyhjää tyhjästä”, jossa Ryhmäteatterin näyttelijät näyttelivät improvisoiden. Mukana ollut näyttelijä Martti Suosalo totesikin eräässä haastattelussa, että produktiosta jäi mieleen ainoastaan pelko, kun kokemusta improvisaatiosta ei silloisessa näyttelijäkoulutuksessa ollut. Voin vain kuvitella, mitä koulutuksemme organisoijat kokivat, kun mitään valmista ei ollut, rahaa ja opettajia oli vähän, ja kaikki oli hieman epävarmaa. Mutta HEI! Eihän tuossa liene mitään muuttunut nykyaikaan!

Dentinan perustamista suunniteltiin aktiivisesti jo ensimmäisen syksyn aikana. Hyvä suunnittelupaikka on Maljalahdenkadulla sijainnut viinahammashoitola Seitsemän pientä kotia. Dentina saatiin virallisesti perustetuksi kuitenkin vasta 9.9.1974, kun hallituksen nuorimmainen tuli täysi-ikäiseksi täytettyään 20 vuotta. Aineyhdistyksen nimestä käytiin aikanaan kova äänestys. Nimiehdotuksia oli Dentinan ohella useita: Kuodental, Kudentis, Nykytys, Tora, Poru, Dens, Dentis ja Dentino.

Paljon fundeerattiin korkeakoulun koulutusohjelmissa sitä, mitä loppujenlopuksi opetetaan millekin ammattiryhmälle. Onko hammaslääkärin todella tarvetta opiskella nilkan luut ja polven hermotus. Taitettiin peistä siitä, osallistuvatko hampaalaiset muiden kuin lääkiksen

opiskelijoiden täyspitkään anatomian opetukseen. Tietysti, hammaslääkärintaimet halusivat keventää taakkaansa ja mennä sieltä, mistä keho oli matalin. Opiskelijakielellä kannatettiin ”keskipitkän ihmisen anatomiakurssia”.

Opintokursseista jäi erityisesti mieleen solubiologian kurssi, jonka osa-alueista piti päästä aika vähillä uusintamahdollisuuksilla läpi. Tenteistä oli korkeintaan kaksi uusintaa ja sitten täytyikin turvautua ns. yleiseen tenttipäivään, jos meinasi saada kurssin suoritetuksi. Koska rikos lieenee jo vanhentunut ja lieenee rankaisutoimenpiteitten saavuttamattomissa, voin tunnustaa, että tiukassa paikassa pieni yhteistyö uusintakoetilanteessa kurssikaverin kanssa auttoi (minimipisteillä) läpi ja opiskelu jatkui hyvässä aikataulussa. Vaatimattoman vähälukuisella opettajakunnallamme oli täysi työ pitää opiskeluamme aikataulussa ja oman koulutuksensa ja naapuriopistoilta saatujen vinkkien avulla muistella, mitä kaikkea hammaslääkäriopintoihin tarvittiinkaan. Taisi käydä niin, että oikomisopin osalta opinnot jäivät aika hentoisiksi, syystä tai toisesta. Vaan eipä tuokaan haitannut: kurssiltamme erikoistui ortodontiaan kolme kollegaa ja olivatkin erittäin pidettyjä ja taitavia ammatissaan. Ei se heikko opetus, vaan into oppia! Se kannattaa pitää mielessä. On vain itsestä kiinni.

Prekliinistä aikaa kului meillä melkoinen tovi, ennen kuin hampaista edes puhuttiin ja vahasta niitä veisteltiin. (Kuva 2) Taisi askarruttaa kakkoskurssin keväälle asti, miten maitohampaat pysyvät suussa, kun niissä ei ole juuria (vrt. omakohtaiset kokemukset vaihduntahammasvaiheesta). No, viimein tuokin asia selkisi ja myös pysyvien hampaiden puhkeamismekanismi. Ei ollut Intermedian ihmeellistä maailmaa vielä silloin. Harmillista oli, että ei ollut ylempikurssilaisia, joilta olisi voinut kysellä ja saada muutoinkin hyviä vinkkejä opiskelun parantamiseksi ja tehostamiseksi. Ehkä myös katsella vanhoja tenttikysymyksiä. Vaan, oltiinpahan itse sitten, opintovuosien karttuessa, sellaisia. Konkareita.

Kuva 2

Jo alussa saimme tuta, että meistä oltiin kiinnostuneita. Hammaslääkäreitä oli Etelä-Suomen ulkopuolella hyvin rajoitetusti. Lääkefirmat, hammastarvikeliikkeet ja muutkin tahot tarjosivat auliisti yhteistyötarjoja, tutustumisiltoja ja muuta ohjelmaa, jota piti sovittaa opiskelun lomaan. Raskasta! Mutta hauskaa! Marli, Raninin Oluttehdas, Leiras, Remeda, ... Taisi (korostan tuota sanaa) yksi ensimmäisistä ”korruptoista” olla Marlin sponsoroima pikkujoulu retki bussilla Tahkovuoren ravintolaelämään. Muut muistikuvat retkestä katkeavat tähän... Myöskin meidät kutsuttiin maistelemaan talon tuotteita Raninin Oluttehtaaseen, jonka säilytetyssä kivijalassa on nykyään ravintola Musta Lammas. Saatoimme tehdaskierroksen aikana miettiä, että jos sattuisi tipahtamaan mittavaan olutaltaaseen, antaisiko vetää itseään heti ylös. Kun Kuopiossa oli sellainen ilahduttava henki, että tuolloin alkuaikoina korkeakoulun henkilökunta ja opiskelijat tunsivat kaikki toisensa, niin oli ilahduttavaa, että henkilökunnan kanssa oli vaikkapa yhteisiä lauluiltoja kasarmialueen entisellä aliupseerikerholla, tai liikuntapäiviä Asekoulun edustalla. Vanha kasarmialuehan oli silloin hyvin korkeakoulun käytössä.

Dentinan pulkanvetojoukkueen menestys romahti ikävästi vetonarun katkeamiseen. (Kuva 3)
Kerrottakoon vielä, että hammasopiskelijoitten ja henkilökunnan kanssa vietettiin pikkujouluja Volttikadulla, Remedan lääketehtaan tiloissa. Kilpailuihin osallistuttiin jopa professorivoimin. (Kuva 4)

Aktiviteettia riitti muutenkin. Aika pian syntyi ensimmäinen opiskelijoiden kerhohuone. Se sijaitsi Puijonlaaksossa, Luistelijantiellä. Jo siitä ajasta asti on yhteistyö KuoLO:n, Fortiksen ja Dentinan välillä pelannut, koska he olivat mukana hankkeessa. Kuololle pitää tietenkin antaa asiasta eniten kunniaa, tai heitä reilusti sponsoroineille lääketehtaille. Baaritiski tilaan saatiin paikallisesta ASKO-huonekaluliikkeestä, jossa se oli palvellut myyntitiskinä. Esineen suuren koon takia piti kerhotilan parioven keskipalkki irrottaa, mutta hitsauslaitteet oli onneksi keksitty jo silloin. Joskus korkeakoulun talviliikuntapäivänä saattoi Puijonlaaksolaisia ihmetyttää, kun kerhokämpän lähitalojen pihoista olivat kaikki pulkat hävinneet. Liikuntapäivän juhlapaikkana oli Puijon Maja, jonka seinustoilla nuo pulkat sitten havaittiin. Bileiden loputtua pulkilla oli hyvä laskea viereinen pujottelurinne pelottomassa tilassa alas, ja opiskelijat sujahtivat kätevästi jatkoille vastapäisen kukkulan Luistelijantien kämpälle.

Opetustilamme sijaitsivat ympäri kaupunkia, koska Kuopiossa ei ollut montaa luentosalia, jonne mahtuisi toistasataa opiskelijaa. Asekoululla oli pienempiä tiloja, jotka olivat sikäli kehittyneitä, että niissä oli televisiot eräänlaisina demomonitoreina. (Kuva 5) Televisioista oli mukava katsella vaikkapa talviolympialaisia, jos tilassa ei ollut luentoa ja liukuoven käytävään sai suljetuksi. Seuraavaksi suurin tila oli Kauppakadun ja Hatsalankadun kulman Pelastusarmeijan talossa oleva sali. Ehkä legendaarisin luentopaikka oli kuitenkin Tulliportinkadun ja Maaherrankadun kulmassa oleva Työnkulma, eli Rupla. Sen avarassa ja h**vetin vetoisissa tiloissa mahtui olemaan koko sen opiskeluvuoden porukka. (Kuva 6) Mitään ruokasalia ei minkään luentopaikan yhteydessä

Kuva 3

Kuva 4

Kuva 5

Kuva 6

ollut, mitä nyt Kekkeri-baari Ruplan alakerrassa. Vaarana oli, että jos luentotauon aikana sai baarin flipperistä vapaapelin, oli ne tietenkin pelattava samantien pois. Ja sitten myöhästyi luennoilta! Baarissa opiskelijoille kehittyi munkki-kahveille vastaeväs: kalja-pulla.

Koska ruokaloita ei silloin opintotilojen yhteydessä ollut – eikä paljon rahaakaan, opiskelijat evästivät Kauppa-Hallin lihiksillä, torin tarjonnalla, Carlsonin baarissa, Uimahallin tai Keilahallin kahviloissa, joissa lounasta tarjottiin. Kun luentoja saattoi olla eri puolilla kaupunkia ja syödäkin piti, muodostui opiskelupäivästä kuin itsestään hyvinkin liikunnallinen. Ja tähän vastasi korkeakoulun ajatusta, koska kursseista myös Cooperin testin suorittaminen kuului valmistumisvaatimuksiin. Yleinen kysymys kuuluikin: ”Paljonko juoksit Cooperin testin?” Yleinen vastaus oli: ”12 minuuttia.” Opiskelijoiden kesken käytiin vapaa-aikana pingis- ja tennisturnauksia, jalkapalloakin pelattiin aineyhdistysten joukkuein. Sisäpelipaikkoja oli vähän, Studentiakin (eli ”Navetta”) valmistui kauan myöhemmin.

Opiskelijan vapaa-aikaan kaupungilla panostettiin. Ravintolat olivat auki aamuneljään ja opiskelijatansseista ennätti suihkun jälkeen aamuksi luennoille. Tekun porukka järjesti ravintola Puijonsarvessa opiskelijatanssit kerran, pari kuukaudessa, syksystä kevääseen, keskiviikkoiltoina. Siellä esiintyi usein orastava tähti, Jaakko Teppo nimeltään, myöhemmin Ruikonperän Multakurkkunakin laajalti tunnettu ja palkittu hauskuttaja. Severi Suhosen malliin Jaska laittoi ylätekarit taskuunsa ja kitaralla kompaten lauloi laulujaan kotiseutunsa Pörsänmäen mielenkiintoisista henkilöistä ja tapahtumista. Opiskelijatansseissa useat kurssilaiset kokivat (elämän)kohtalonsa, kun silmiin tarpeeksi pitkään katsottiin ja sitten lähdettiin sormuskauppaan. Kun Savossa oltiin, oli tietenkin vaarallista sanoa vaikkapa vaasalaiselle opiskelijaneitoselle, että ”Ootpa sinä sitte haaskan näkönen.” Kevään tapahtumista mainittakoon tietenkin Wappu, johon Havis Amandan malliin otettiin aattona pestäväksi ja lakitettavaksi Veljmies-patsas. Tapahtumaan liittyi jo silloin professorin uitto Veljmiehen altaassa. Yhtään vappupäivää en muista, milloin Veljmiehellä olisi yön jälkeen vielä ollut lakkia päässään, aina joku oli sen yön hulinassa napannut muistokseen. Ylioppilaskunnan bändikin (nimeltään The Syklopentanoperhydroksifenantren Boys) esiintyi ensi kerran vappuna 1977 (valitettavasti bändissä ei ollut yhtään dentinalaista). Samana vuonna julkaistiin Kuopion korkeakoulun ensimmäinen vappulehti, Wappukukko (Kuva 7), jonka kuoriutumiseen dentinalaiset vahvasti vaikuttivat. Seuraavana vuonna tehtiin vielä samalla köörillä Superkukko.

Kuva 7

Kuopiossa keskustassa ollut keilahalli Tulliportinkadun ja Puijonkadun kerrostalon kellarissa lopetti toimintansa ja siirtyi Asekoulun viereen sopivasti, jolloin sieltä vapautui kohtalaisen suuria tiloja. Noin kaksi kerrosta katutasen alapuolelle ns. Keilataloon rakennettiin meille kaksi luentosalia ja fantom-sali (nykyään vastaava Canthiassa on Simulana tunnettu). Ehkä paikan viihtyisyydestä kuva 8 kertoo enemmän kuin useampi sana. Siellä harjoiteltiin Frasaco-leukoihin poraamista ja paikantekoa, juurenhoitoa poistettuihin hampaisiin, joita saatiin kollegojen vastaanotoilta ja proteesien tekemistä. Aivan upeaa oli, kun saimme käyttöömmekä käsi-instrumentit ”talon puolesta”, eli tähän asti opetusklinikoilla oli ollut tapana, että kandi hankkii omalla kustannuksellaan nuo työvälineet. Silloiset käsi-instrut olivat onnettoman ohuita ja aika epäergonomisia saksalaisia luomuksia. Suomessa oli perustettu juuri Lääkintämuovi (LM) –niminen yhtiö turkulaisen kollegan (Pekka Kangasniemi) toimesta ja kurssimme sai uudet, hienot käsi-instrumenttisarjat ikään kuin koekäyttöön. Uskomatonta, mutta totta!

Kuva 8

Kuva 9

Huono asia oli, että tuon opetuspaikan ilmanvaihto oli aivan olematon ja usein tahtoi erityisesti tasaisesti puhuvan ehkäisevän hammaslääketieteen professorin luennoilla uni tulla okulaariin, kun happi alkoi loppua tilasta. Kurssikaverini Timon kanssa kävimme kerran fantom-lablassa parina iltana tekemässä Joensuun hammashoitolaan lahjataulun, Timolla kun oli siellä tuttuja. Taulun pohja valettiin kipsistä isoon hammastarjottimeen ja kun kipsi oli kuivunut, kirjoitettiin siihen poralla teksti ”Ei kaikki ole amalgaamaa, mikä kiiltää!” Mietelauseet seinätauluissa olivat silloin muotia! Tekstin alkukirjaimen teimme tietysti koristeellisena ja suurena ja se täpättiin täyteen amalgaamaa, joka sitten aineen kovettuttua kiillotettiin. Taulu saattaa koristaa vieläkin Joensuun hammashoitolan seinää? No. Keilatalo-vaiheesta selvisimme kutakuinkin hengissä ja pienin vain palovaurioin, kun erityisesti protetiikan vahatöissä työpöydällä ollut bunsen-lamppu helposti sytytti työn ääreen kumartuneen, keskittyneen opiskelijan otsatukan. (Kuva 9)

Eräänä päivänä jo opiskelumme alkuaikoina pääsimme yliassistentti Matti Rajalan kanssa porukalla katsomaan UUTTA TULEVAA KLINIKKAAMME! Tulliportinkadun alapäässä oli tyhjänä lehtipaino Savo. Tämän paikallisen sanomalehden oli toinen alueen valtalehti Savon Sanomat (kotoisemmin Mullikka Bladet) nielaissut ja ihmettelimme siellä rakennuksen Tulliportinkadun puolen siivessä olevaa mittavaa, kolmen kerroksen korkuista hallia, josta juuri oli poistettu painokone. Tähän tilaan tulisi kerrostasanteet ja niissä tilan ottaisivat haltuunsa Kuopion terveyskeskus, terveyskeskuksen hammashoitola ja korkeakoulun väliaikainen klinikkasali ja poliklinikka. Muualle rakennukseen muuttaisi sitten sekä terveyskeskuksen että Hampaan hallinto. Kun sitten olisimme klinikkavaiheessa, meillä olisi käytössämme suuri ja pieni

klinikkasali ja pääsisimme viimein hoitamaan oikeita potilaita! Tämäkin projekti valmistui ihan ajallaan.

Klikkaan pääsy oli odotettua ja mahtava kokemus. Hienot, uudet laitteet ja koskemattomat, nykyaikaiset instrumentit olivat käytössämme. Sit down –vastaanotto ja korostettu ergonomia olivat myös aivan uutta hammaslääketieteessä. Ennen siis hammaslääkäri seiso, potilas istui. Nyt hammaslääkäri istui ja potilas makasi. Innolla urani odotin, milloin hammaslääkäri makaisi ja potilas roikkui katosta, mutta turhaan. Kandipareina tehtiin töitä, kun unitteja oli vain 15 isossa salissa (Kuva 10) ja pienessä kolme. Savotalon klinikalla oli jo mahdollisuus pitää rtg-kuvauksen kursseja, kun siellä oli tarvittava laitteisto. Tarina kertoo, että kun hammasfilmien kuvanotto ei onnistunut eräältä työparilta ihan putkeen harjoituksissa, päätti kandipari mennä ilta-aikaan ”uudelle kierrokselle”. Kun työparin suun anatomiset olosuhteet poikkesivat hieman ”vakiosta”, jouduttiin kuvia ottamaan useita, jopa usealla eri valotuksella. Lopulta HF-kuvia oli otettu 32 kpl! Siinä koulutusvaiheessa ei oltu vielä sisäistetty maksimisädeannoksia ja kyllä jälkeenpäin hirtti, kun asianomaisille asia selvisi! Mutta vielä hengissä ollaan!

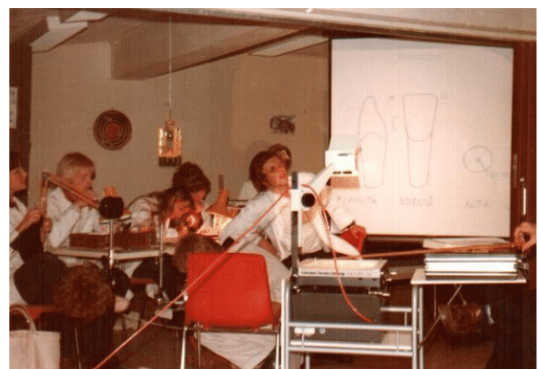

Kuva 10

Tärkeä aika taas koitti, kun neloskurssin lopuksi pääsi kesäkandiksi. Itsellä hyvä yhteistyö suukirurgian yliassistenttimme Pekka Huurinainen kanssa johti siihen, että kesätyöpaikkani oli Ilomantsin hammashoitola, mistä Pekka oli virkavapaalla. Ja työtä riitti! Pisin työpäiväni alkoi 07:45 ja loppui 23:15, hoitajan vaihtuessa siinä viiden maissa. Oli mielenkiintoista ja mukavaa hoidettavaa potilasta, Karjalassa kun oltiin. Silloin kandi ei saanut toimenpidepalkkioita ja palkka maksettiin viikon täydestä työmäärästä, joka oli 37 tuntia ja lisätunteja sai sitten tehdä. Jos, vaikkapa juhannuksen takia, työtunteja oli vähemmän, oli ensin tehtävä kuitenkin 37 tuntia, jonka jälkeen korvaus lisätunneista alkoi juosta. Töissä huomasin, että kandin vapaaehtoiset visiitit Kuopion keskussairaalassa, leikkaussaleissa ja poliklinikoilla eivät menneet hukkaan ja kaikkea sielläkin opittua saattoi toteuttaa työpäivän aikana. Silloinhan ei sairaaloissa yleisesti ollut hammaspoleja, vaan yleensä KNK-lääkärit hoitivat sairaalassa sinne päätyneet hammastapaturma- tai hammasongelmapotilaat. Sinne pääsi mukaan, kun oli tarpeeksi kiinnostunut.

Savotalon klinikkatilat kävivät lopulta pieniksi, kun jo kolmoskurssinkin piti aloittaa klinikkatyöskentely. Iltavuorojakin jouduttiin tekemään. Seurasimme innolla uuden ja mahtavan Canthia-rakennuksen valmistumista Savilahteen.

Sinne tulisi sadan unitin klinikkasali, hieno leikkaussali ja kaikki mahdollinen tarvittava. Savotalo

Kuva 11

oli ollut mukava paikka ja siellä alakerran ruokalassa ja jopa klinikkasalissa oli vietetty mukavia pikkujouluja, taas yhteisesti henkilökunnan kanssa. Jopa Dentinan Varieteeteatteri oli syntynyt. Mieleenpainuvana esityksenä oli erityisesti näytelmä ”Luukkarin koulu”. (Kuva 11)

Kuva 13

Kuva 12

Nimeen saattoi vaikuttaa kariologian yliassistenttimme Paavo Luukkonen ja näytelmä noudatteli Aleksis Kiven Seitsemän veljestä –kirjan koulumaailmaa. Huumoria riitti, eikä kukaan pannut pahakseen. Huomattava hetki opiskelijaelämässä oli 1976, kun opintotuen määrästä huolestuneena opiskelijat järjestivät mielenosoitusmarssin. (Kuva 12)

Helmikuussa 1978, eli ykköskurssimme valmistumisen keväällä, pääsimme sitten muuttamaan Savilahteen, joten kurssimme sai nauttia senkin talon antimista jokusen kuukauden. Ensimmäinen pidettiin juhlalliset Hammasklinikan avajaiset ja viikon kuluttua Hampaan väen kesken Klinikan kastajaiset. Silloin nauhan salii leikkasi #10 skalpellilla suukirurgian apulaisprofessori Risto Kotilainen. (Kuva 13)

Kuvasarja 14

Ilmeisesti tapahtuma liikutti häntäkin jonkin verran sillä nauhasta löytyi hieman professorin verta. Klinikkasali kastettiin klinikan johtajan, professori Heikki Luoman heilautettua shampanjapullon säpäleiksi klinikan tolppaan. Tosin asia ei sujunut aivan noin sujuvasti, kun pullon liinaan sitonut kandidaatti (ei nimiä julkisuuteen!) ei vielä hallinnut solmutekniikoita aivan suvereenisti, vaan pullo irtosi kesken kaaren ja poukkoili, onneksi ehjänä, portaikon alle. Sukkulana professori nouti pullon, kiinnitys uusittiin ja viimein klinikamme oli kastettu. (Kuvasarja 14) Professorille luovutettiin vielä Fluoriklooriheksidiinikakku juhlan kunniaksi. (Kuva 15)

Kuva 15

Sitten tuli kevät 1978 ja valmistujaiset. Potilastyövaatimukset potilaiden runsaan määrän vuoksi oli saatu tehdyksi hyvissä ajoin ja olivatpa jotkut kurssilaisista jo olleet viikkoja töissäkin, kun työpaikkoja oli tarjolla ”pilvin pimein”. Kurssiltamme oli kolme hakeutunut muihin ammatteihin jo jossain opiskelun alkuaikojen vaiheessa ja loput, yhtä lukuun ottamatta, valmistuivat yhtä aikaa mukavassa kurssijuhlissa. Todistusten jaon jälkeen meidät marssitettiin ”juhlasalista” kulkueena klinikkasaliin, jossa meille kullekin luettiin kolmoskurssilaisten tekemistä matrikkeleista pieni ”persoonakuvaus”. (Kuva 16) Tuo matrikkeliperinne jatkuikin koko ”Vanhan Koulun ajan” ja on mukava muisto omista kurssilaisista ja opetushenkilökunnasta. Rahaakin se tuotti kurssille mainosmyynnin myötä.

Kuva 16

Siihen aikaan valmistumiseen kuului hammaslääkärin valan vannominen Helsingissä, jonne kurssimme matkusti junalla. Vala vannottiin Lääkintöhallituksen virkahuoneessa, neljän kurssilaisen ryhmässä. Juhlallista! Laillistamisen jälkeen saattoi vahvistaa itselleen viran, jäipä joku jo silloin yksityiseksikin. Itse olin päässyt viimeisenä keväänä toimimaan sivutoimisena assarina hammasklinikalla, mitä pestiä sain jatkaakin ja varsinainen virkapaikka löytyi Tuusniemen hammashoitolasta, jossa sain puuhastella pienen maalaiskylän immeisten parissa hyvinkin monenlaisia hammashommia. Lopulta armeija kutsui ja sen jälkeen tarjoutuikin työpaikka Kuopion terveyskeskukseen, jossa annettiin vapauksia toimia päivä viikossa klinikka-assarina. Tässä vaiheessa kaupunkien terveyskeskusten hammashoitolat laajensivat reviiriään ja hoitoon otettiin muutakin aikuisväestöön kuuluvaa, kuten odottavia äitejä. Vaikkapa viisaudenhampaiden operatiiviset poistot olivat uutta terveyskeskuksissa. Kymmenen vuotta myöhemmin ylihammaslääkärimäni kannusti minua aloittamaan erikoistumisen Kuopiossa, kun ensimmäinen erikoistumiskoulutuspaikka tuli Kuopion Hampaalle. Mutta se onkin sitten jo ihan eri tarina...

Nykyopiskeluun verrattuna tuo ”alkupään arki” oli varmasti erittäin poikkeavaa. (Kuva 17) Samanlaista saattoivat kokea ”uuden aallon opiskelijamme” aloittaessaan Hampaan vuonna 2010. Olisi mielenkiintoista lukea heidän mietteitään. Muutoinkin opiskelun arjesta olisi mukava lukea itse kunkin ajan kuvauksia.

Hyvää opiskelua ja antoisia työuria!

Kari

Kuva 17

PS. Itse en omistanut tuolloin kameraa, enkä hallinnut kuvaamisen jaloa taitoaakaan. Kiitokset oheisista kuvista kanssaopiskelijoille Timo Piironen, Hannu Kuivalainen, Martti Kainulainen ja ketkäpä linssin läpi maailmaamme katselivatkaan. Kiitos hienosta materiaalista!

Purtavaa ja juotavaa pikkujouluihin

Ja koska kaksi sivua piti saada täytettyä niin tässä teille pikkujouluihin muutama resepti (tai jos pikkujoulut meni jo niin ihan sinne isoon jouluun sitten)

Pikkujoulusangria

Ainekset

- 8 dl Pirkka granaattiomenajuomaa
- 2 Pirkka kanelitankoa
- 1 plo (750 ml) /alkoholillista/alkoholitonta kuohuviiniä
- 1/2 - 1 ps (à 250 g) Pirkka granaattiomenan siemeniä (pakaste)
- 10 oksaa tuoretta minttua
- jäitä

Valmistus

1. Kaada viilenetty granaattiomenajuoma isoon kannuun. Lisää kanelitangot.
2. Lisää kannuun viilenetty kuohuviini ja granaattiomenan siemenet. Sekoita ainekset keskenään.
3. Lisää kannuun mintun oksat ja halutessasi jäitä. Tarjoa heti.

Voit käyttää juomaan myös tuoretta granaattiomenaa. Vahvemman kanelisen maun saat, kun laitat kanelitangot granaattiomenajuomatölkkiin vuorokautta aiemmin.

Ainekset

- 1 rs (250 g) Pirkka Parhaat mascarponea
- 1 tlk (2 dl) Pirkka vispikermää
- 2 tl vaniljasokeria
- 30 Pirkka ohutta piparkakkua
- 3 palaa Pirkka tummaa leivontasuklaata
- 4 palaa Pirkka valkoista leivontasuklaata
- 1/4 (n. 1/2 dl) granaattiomenan siemenet
- Tuoretta timjamia

Valmistus

1. Vaahdota mascarpone ja kerma samassa kulhossa sähkövatkaimella pursotettavaksi vaahdoksi. Mausta vaniljasokerilla. Ohenna tarvittaessa tilkalla maitoa. Siirrä vaahdot pursotinpusiin ja leikkaa pää auki saksilla.
2. Levitä piparit esimerkiksi leivinpapierin päälle ja pursota puolet pipareista niin, että pieniä pursotuspisteitä on kauttaaltaan piparin pinnalla. Pursota loput niin, että pursotuksia on vain pipareiden reunoilla. Asettele täydemmät piparit toisten päälle ja nosta ne tarjoilualustalle. Tämä kannattaa tehdä heti, jotta piparit eivät ehdi pehmetä.
3. Rouhi tummaa ja valkoista suklaata veitsellä ja ripottele ne pipareille. Koristele granaattiomenansiemenillä ja timjamilla ja tarjoa heti.

Piparileivokset

Ainekset

Pohja

- 2 pkt (à 128 g) Pirkka gluteenittomia appelsiini-kaakaotäytekeksijä
- 100 g leivontamargariinia

Täyte

- 2 rs (à 150 g) Oatly oatspread maustamatonta levitettä
- 1 1/2 dl tomusokeria
- 1 tl kanelia
- 1/2 tl inkivääriä
- 4 mandariinia
- 1 tlk (2 1/2 dl) Fazer Aito kauravispä
- 2 ps Dr. Oetker vegeliä

Kiille

- 2 dl glögitivistettä
- 1 dl vettä
- 1 ps Dr. Oetker vegeliä

Koristeeksi

- 3 kanelitankoa
- 3 tähtianista
- (mandariinin kuorisaukaleita)

Valmistus

1. Kiinnitä leivinpapieri irtopohjavuonon (halkaisija 22 cm) pohjan ja reunojen väliin. Voitele vuonon reunat kevyesti rypsiöljyllä.
2. Hienonna keksit monitoimikoneessa. Sulata rasva ja sekoita keksimurujen kanssa. Painele keksiseos vuonon pohjalle tasaiseksi kerrokseksi. Nosta vuoka jääkaappiin.
3. Vatkaa kauravispä vaahdoksi.
4. Laita levitteet kulhoon. Sekoita joukkoon tomusokeri, kaneli ja inkivääri. Pese yksi mandariini huolellisesti ja raasta sen kuori kulhoon.
5. Purista mandariineista mehu. Mehua tulisi olla 2 dl. Laita mehu kattilaan ja lisää vegegelit sekoittaen. Kuumenna, kunnes seos saostuu ja väri muuttuu kirkaammaksi.
6. Sekoita vegeli-mehuseos heti levitteen joukkoon. Ole rivakka, sillä vegeli jähmettyy nopeasti. Kääntelee lopuksi joukkoon kauravaahto.
7. Kaavi täyte vuokaan. Tasoita kakun pinta lusikalla ja siisti vuonon reunat tarvittaessa. Peitä vuoka foliolla ja nosta jääkaappiin. Anna jähmettyä 3–4 tuntia.
8. Laita pieneen kattilaan glögitivistettä, vesi ja vegeli. Kuumenna, kunnes seos kirkastuu. Kiille on tässä vaiheessa hyvin löysä, nestemäinen.
9. Valuta hieman jäähtynyt kiille lusikalla kakun pinnalle. Nosta kakku takaisin jääkaappiin jähmettymään noin 2 tunniksi.
10. Koristele kanelitangoilla ja tähtianiksilla, ja halutessasi mandariinin kuorella.

Vegaaninen glögiuustokakku

Ainekset

- 4 dl Valio tummaa glögiä
- 1 pullo (75 cl) kuivaa kuohuviiniä/alkoholitonta vaihtoehtoa

Lisäksi

- tuoretta rosmariinia
- appelsiinin kuorta
- pakastepuolukoita

Valmistus

1. Kaada lasihin kylmä glögi. Kaada päälle kylmä kuohuviini.
2. Viimeistele juomat tuoreella rosmariinilla, appelsiinikuorisuikaleilla sekä jäisillä puolukoilla.

Glögiskumppa

Ainekset

- 5 (500 g) voitaikinal levyjä
- 100 g Valio Viola® ruohosipuli tuorejuustoa
- 100 g Valio Polar® Täyteläinen juustoa raastettuna
- paahdettua sipulia
- seesaminsiemeniä
- 125 g kinkkuleikkelettä

Valmistus

1. Kauli sulaneet voitaikinal levyt n. 25 cm pitkiksi ja 10 cm leveiksi paloiksi.
2. Levitä levyille tuorejuusto ja ripottele päälle karkealla raastinterällä raastettu juusto. Lisää halutessasi osaan tai kaikkiin rullalevyihin vielä ripaus seesaminsiemeniä tai paahdettua sipulia.
3. Laita päälle kinkkuleikkeleet.
4. Pyöritä rullaksi lyhyemmästä sivusta alkaen. Leikkaa 8 - 9 viipaleeksi.
5. Nosta kinkkurullat leivinpaperin päälle uunipelliille. Voitele halutessasi voidella ne kananmunalla kauniimman paistopinnan aikaansaamiseksi.
6. Paista uunin yläosassa 225 asteessa 12 min per pelti.
7. Tarjoa pikkusuolaisina tee- tai kahvipöydässä, illanistujaisissa tai buffapöydässä.

Kinkkurullat

Ainekset

- 5 kananmunaa
- 5 dl sokeria
- 7 dl vehnäjauhoja
- 1 rkl leivinjauhetta
- 1½ dl kaakaojauhetta
- 300 g Valio voita
- 2 dl Valio maitoa
- 1 dl vahvaa kahvia

Kuorrutus

- 150 g Valio voita
- 1 dl Valio kuohukermaa
- 2 rkl kaakaojauhetta
- 1 rkl kanelia
- 1 tl kardemummaa
- 300 g (6 dl) tomosokeria

Koristeluun

- minipretzeleitä
- pieniä suklaarakeita
- nonparelleja

Valmistus

1. Vatkaa huoneenlämpöiset munat ja sokeri kuohkeaksi vaahdoksi.
2. Yhdistä kuivat aineet. Sulata voi.
3. Sekoita kuivat aineet, voisukla ja nesteet muna-sokerivaahtoon vuorotellen kevyesti nostellen. Älä vatkaa turhaan.
4. Levitä taikina leivinpaperille uunipannulle. Paista uunissa 200 asteessa n. 20 min.
5. Valmista kuorrutus. Mittaa ainekset kattilaan, tomosokeri siivilän läpi. Kuumenna samalla sekoitellen, kunnes voi on sulanut ja seos on tasaista. Seos on kuumama hiukan venyvää rakenteeltaan, tämä kuuluu asiaan. Anna jäähtyä hetki.
6. Kaada kuorrutus levyn päälle keskeltä aloittaen. Levitä tarvittaessa veitsellä. Lisää hetkisen jäähtyneen kuorrutuksen päälle koristeet.
7. Anna jähmettyä jääkaapissa peitettynä. Leikkaa annospaloiksi.

Joulumokkapalat

A portrait of a man with short brown hair and a slight smile, wearing a dark blue V-neck shirt. The background is a warm, out-of-focus interior with wooden elements.

Lasse
työterveyshuollon
erikoislääkäri

**Meillä jokainen on
tärkeimmän tekijä**

Terveystalo
TÄRKEIN ENSIN